

que embriaguen... tabac dolç, tabac inspirador, tabac de franc que és el millor! I sens dar-me'n compte m'entra una inspiració que pressento profunda i abundosa i oh miraclel per acabar de fer el pes sento una música de piano que amb sentimentalisme em fa oir les armonies excel·lents del «Danuvio Azul». Qui sap, penso jo si aquesta dolça música serà executada per unes fines mans d'una formosa damisel·la; i ja me la figuro com una fada, com una ninfa... com una... què sé jo! ja m'enredo.

Estic un moment abstret contemplant el fum del meu cigarret i oint les melodies de «Danuvio Azul» i sembla que m'hi breçolejo. I va vinguent la inspiració.

I amb aquests pensaments, veig unes roses que tinc en remull damunt la taula que delicadament les ha posades aquest matí la meua enamorada i aquestes roses em proporcionen uns pensaments i això augmenta encara el meu entusiasme. Decididament estic disposat a escriure. Miro les quartetes que resten encara blanques, pures, inviolades, honrades goso dir-ne i m'admira la seva blancor i honradesa. Quasi que me'n desdiria de tocar-les; però no, que estic inspirat i les necessito! No és cap pecat aquesta violació! Al contrari, per això són fetes... i endinso el pensament en l'inspiració, mig-tanco els ulls, expremo un xic el cervellet i.. que passa? em trobo sol, ha fugit quelcom! Torno en sí paro atenció i oh dissort! ha fugit la música, ja no s'oieix el piano, miro el cigar i ja no existeix, ni un nuvolet de fum sura al meu voltant (i pensar que no en tinc un altre).

Al meu davant les roses s'han desfullat, ja no tenen aigua, i m'he sentit pres d'una buidó de sentits que fins a ara retenia per l'inspiració i com qui bufa la flama d'una cerilla, buff...l s'ha apagat tot, ja no queda res i jo mateix em sorprenco d'aquesta metamòrfosi que sofreix el meu magí.

Què ha passat? Ràpidament miro el rellotge i em convenço de que el que ha passat es el temps sens dar-me'n compte. Pobre de mi! si fins

la tinta s'ha assecat dins l'estilogràfica. Adéu inspiració. Altra volta estic com abans de començar, encara que viritablement no he començat res. I pensar que aquest vespre a les nou vindrà en pes tot el cos de Redacció i no tindrè res fet. Ja em sembla que sento que em pregunten:

—I vostè, que porta?

—Res. No he trobat tema, tindrè de respondre.

Quines rialles esclafiran! No trobar tema! Quina excusa! Si de tema no en manca per escriure coses de

Calonge. No passa res al poble que dongui tema?—diran.

Es clar, es clar i tindran raó. Veieu, no hi havia pensat. Es clar que sí! Ja tinc el tema.

Doncs heus ací que a Calonge passen tantes coses, tantes que ni les recordo, però qui les vulgui saber que compri LA VEU DE CALONGE que en sol portar algunes cada mes quan surt; cregueu que si no en porta més és perquè sembla que no n'estem enterats. Però jo't flic, que vos asseguro que d'ací endavant filarem més prim.

ARMANT JALEO

Quartetes soltes

Essent el projecte de les noves escoles, assumpte d'interès general i veient-ho així el cronista, no ha dubtat a enfrontar-se amb qui més verament podria facilitar-li'n detalls i aquest ha parlat:

¿...?

Si; les noves escoles és ja cosa palpable; quants treballs s'han portat a cap per la seva aprovació, han arribat a bon fi; ara solament el que ens interessa és que vingui a *La Gaceta*; una volta això lograt es podrà anar seguidament—ja que la necessitat ho demana—a obrir concurs pel començ de les obres, que han de transformar aquell rònc casal.

¿...?

Aquest retard a *La Gaceta* no cal que ens impacienti; el motiu és ben senzill: Segons es deixa veure, ha estat esgotat ja el pressupost d'aquest any destinat a escoles i, com sigui que se'ls presenta al front la construcció d'un bon nombre—totes elles ja aprovades—els caldrà obtenir nova subvenció, abans que publicar l'aprovació de totes aquestes, entre elles les nostres.

—¿...?

Certa opinió mostra la desconfornitat en que la nova construcció s'emplaci sobre el que havia estat convent, però van marcadament equivocats. De segur que una volta vistos els plànols, canviarien de cri-

teri. L'estructura exterior quedarà totalment transformada; aquell aspecte antic i sever es convertirà en quelcom més alegre; els amples finestrals, les galeries cobertes, en fi, totes les seves línies respiraran modernitat.

¿...?

En quant a l'aspecte interior, no deixarà de mancar-hi tota perfecció: Sis grups compondran les aules, tres per a nois i altres tants per a noies; els tres de planta baixa, compondran les escoles de nois amb la corresponent biblioteca, lavabos, robers, sala de professors, etc. L'entrada principal als baixos serà per la banda Nord, comunicant el vestibul a les galeries de la part del migdia, on d'aquestes hi haurà l'entrada a les aules i demés locals. Una escala amb entrada per la banda superior Oest, donarà accés al primer pis de configuració igual als baixos, on estan els tres grups per a noies.

¿...?

Això de les tàpies circulars, és cosa no prevista en els plànols, per això no pot donar-se cap detall. Una volta enllestit el més important, podrà parar-se esment en aquestes coses secundàries, però no estarien malament uns retxats de ferro que donguessin més vista als jardins que rodejaren l'edifici.